

Laudáció – Herman Ottó Érdemérem átadására Wanek Ferenc nyugalmazott egyetemi docensnek

Nagyon sokat gondolkodtam azon, hogyan sűrítethném össze néhány mondatba Wanek Ferenc hihetetlenül aktív, gazdag és szerteágazó munkásságát, amelyet az elmúlt évtizedekben végzett kutatóként és egyetemi oktatóként. És mindezt úgy, hogy mondandómban minden bele legyen foglalva amit tett, amit mindannyiunkért tett, akik itt ülünk a teremben, vagy kirajzoltunk a Föld különböző részeire. Mert mindenhol vannak Wanek tanítványok akiknek továbbadta tudását formális vagy informális keretek között.

Megpróbáltam évszámok közé szorítva, időrendi sorrende felfűzve kiemelni eddigi pályafutása főbb eseményeit. De egy annyira száraz és személytelen adatfelsorolást eredményezett, amit nem tartottam ehhez az alkalomhoz illőnek. Arra gondoltam inkább felvállalom, hogy talán kimarad valami, de Ferihez szól.

A következő vázlatot azért vettem el, mert túl személyesre sikeredett. Átestem a ló tulsó oldalára, mivel saját élettörténetemen keresztülszűrve tudtam csak megfogalmazni gondolataimat. Mert talán, hogy én most itt vagyok és geomorfológiával foglalkozom az annak is köszönhető, hogy mikor az első sikertelen egyetemi felvételem után hazaindultam, Feri a kezembe nyomta Butzer "A földfelszín formakincse" című könyvét számtalan szabadidőmben csak majd hozzam vissza, ez volt 1994-ben. És jöttek elő a régi történetek ...

Próbálok ötvözni a kettőt.

Wanek Ferenc Nagydisznódon született 70 éve és 2 napja egy száz közösség kellős közepén és ezek a gyökerek meghatározóak voltak az elmúlt negyvenegynéhány éve kifejtett tevékenységére. Kiemelném a mindig pontos és kitartó munkát, a kritikus gondolkodásmódot és egyenes, gerinces emberségességét.

Nagyváradon érettségizett 1962-ben. Ezt követően 1965-ben diplomát szerez Kolozsváron a Pedagógiai Főiskola, Képzőművészeti Karán és rajztanár lesz.

Két év múlva beiratkozik a Babeş–Bolyai Tudományegyetem, Biológia, Földrajz és Földtan Karára, ahol 1973-ban évfolyamelsőként végez.

Pontos és kitartó kutatói munkával beleveti magát a tudományos életbe. Az egyetem elvégzése után kutató geológus a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Árokaljai Kutatóközpontjába, majd geológus főkutató a Román Földtani Intézet Kolozsvári Fiókjánál. Már közvetlen kutatási tevékenysége is nagyon sokrétű és szerteágazó, egyszerre földtani térképész, parányóslénytanos, rétegtanász, tudománytörténész, felszínformakutató, környezetföldtanos, hogy csak a szűk kutatási területeit említsük. Ezeken a változatos szakterületeken végzett kutatási tevékenysége nyomán született majdnem 350 dolgozat között van számos tudományos tanulmány (85) szakmai kirándulásvezető, könyvfordítás, tudománynépszerűsítő írás, újságcikk.

A termékeny alkotói tevékenység mellett számos hazai és nemzetközi tudományos találkozón, konferenciákon mutatott be dolgozatot. A szinte 200 helyszínt hosszú lenne most felsorolni, csak a következőt említeném meg, ami ma este veszi kezdetét.

Számos romániai és külföldi Tudományos Tanácsnak, illetve Civil Szervezetnek tagja, sok esetben alapítótagja is. És nem csak névleg tagja a Bolyai Társaságnak, Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaságnak, az Erdélyi Kárpát Egyesületnek, a Romániai Geológusok Társaságának, az Erdélyi Múzeum Egyesületnek, a Magyarhoni Földtani Társaságnak, a Kolozsvári Tájfutók Egyesületének, a Pro Geológia Társaságnak, a Partiumi és Bánsági Műemlékvédő és Emlékhely Társaságnak, vagy a Magyar Mérnöki Kamarának hanem aktívan részt vesz a munkában is mint köztestületi tag, titkár, alelnök vagy elnök.

A kutatás mellett mindig talált alkalmat, hogy oktasson is, hogy az ismereteit továbbadja. Hivatalosan 1997-től tanított a Babeş–Bolyai Tudományegyetemen Biológia–Földtan és Földrajz Karának magyar oktatási vonalán. Addig közdött érte, hogy megkezdődhetett a számára fontosnak tartott magyar nyelvű földtanoktatás az egyetemen.

Diákok generációi kerültek ki a szárnyai alól, akiket kifogyhatatlan ötleteivel állandóan szellemi és térbeli mozgásban tartott. A kutatási vonal kijelelölése nála egy folyamat volt. Nem egy címet kaptunk, amit ki kell dolgozni. Hihetetlen pedagógiai érzékkel közel csalogatott minket egy témához, majd mikor úgymond, magunktól megbarátkoztunk vele, mindenki arra a részre szabadult rá, ami közel állt hozzá. Ennek termése több mint 50 diáktudományos munka és államvizsga-dolgozat.

Részt vállal a Sapiientia EMTE kolozsvári karának Környezettudományi szakának megszervezésében, majd oktatja a földtudományi tantárgyakat egészen 2009-ig.

Mióta nyugdíjba vonult talán még többet dolgozik mint előtte. Egyszerre jelen van minden helyszínen, ahol magyar vagy román nyelvű földtanoktatás van és nem csak ott. Ha bármilyen kérdéssel, kéréssel fordulunk ma is hozzá, mindig készségesen válaszol, és ha teheti, veszi a kalapácsát és indul, hogy lássa saját szemével miről is van szó.

Gazdag kutatói és oktatói tevékenységéért több elismerésben is részesült:

1998: *Bardócz Lajos Díj* Erdélyi a Magyar Műszaki–Tudományos Társaság

2002: *Debreczeni Márton Emlékérem* az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület

2009: *Gróf Mikó Imre Emlékérem* Erdélyi Múzeum Egyesület

2010: *Báthory István-díj* Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Bolyai Kezdeményező Bizottság, a Bolyai Egyetem újraindítása érdekében kifejtett kimagasló tevékenységéért

2012: *Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Arany Emlékérme*

Ezúttal szeretnénk mi is még egyszer megköszönni Ferinek eddigi munkáját, minden segítségét és támogatását. Kívánunk egészséget, munkaerőt, és átadjuk számára a Herman Ottó Érdemérmet.